

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jiřiny Chmelové a Davida Hipšra v právní věci žalobce: **nprap. Mgr. P. S.**, zast. Mgr. Denisou Soukup Hrušákovou, advokátkou se sídlem Viktora Huga 377/4, Praha 5, proti žalovanému: **první náměstek policejního prezidenta**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2024, č. j. PPR-47951-4/ČJ-2023-990131, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2025, č. j. 8 Ad 6/2024-56,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ředitel Ochranné služby Policie ČR rozhodnutím ze dne 5. 9. 2023, č. j. OS-2601-64/ČJ-2019-9500KR, rozhodl, že žalobce odpovídá za škodu na služebním dopravním prostředku AUDI A6, SPZ 1A5 8002, ev. č. B 72019, a stanovil výši této škody na částku 68 928 Kč. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí žalovaného žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze. Ten ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Nyní žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Tento návrh odůvodnil tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj znamenal značnou finanční zátěž. Poukázal na to, že čelí vysokým životním nákladům spojeným s bydlením a péčí o rodinu, přičemž jeho žena je ekonomicky omezená z důvodu starosti o dvě nezletilé děti. Veškerá finanční zátěž tak spočívá na stěžovateli, který měsíčně splácí hypoteční splátku ve výši 29 768 Kč, dále hradí splátku půjčky poskytnuté zaměstnavatelem v měsíční výši 2 500 Kč, náklady na bydlení ve výši přibližně 10 000 Kč a výdaje na potraviny, drogerii a další spotřební zboží ve výši cca 15 000 Kč. Jeho čistý příjem bez nárokových složek mzdy činí 46 860 Kč. Rodina není příjemcem žádných dávek sociální podpory. Stěžovatel ke svým tvrzením předkládá důkazy v podobě potvrzení z internetového bankovníctví ohledně výše hypoteční splátky z ledna 2025, výplatní pásky z ledna 2025 a smlouvu o poskytnutí bezúročné půjčky. Přiznání odkladného účinku

podle stěžovatele nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť předmětné vozidlo bylo již dávno vyřazeno z provozu a jeho torzo bylo prodáno za částku 60 000 Kč, která se výrazně neliší od výše škody, jež mu byla stanovena k úhradě.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatel neprokázal, že by negativní následek spjatý s výkonem rozhodnutí, jímž mu bylo stanoveno uhradit vzniklou škodu na služebním vozidle, představoval zásadní majetkovou újmu. Stěžovatelem předložené dokumenty podle něj neposkytují relevantní obraz o celkových finančních poměrech jeho a jeho rodiny, přičemž stěžovatel rovněž nedostatečně podložil svá tvrzení o vysokých životních nákladech. Dále žalovaný upozornil, že stěžovatel je povinen zaplatit danou částku do tří měsíců od právní moci rozhodnutí o škodní události, nikoliv okamžitě po jejím nabytí. Podle žalovaného nelze za významnou považovat újmu, jejíž následky jsou vratné či napravitelné, jelikož v případě zrušení napadeného rozhodnutí by stěžovatel měl možnost domáhat se vrácení zaplacené částky. Žalovaný rovněž zastává názor, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je v rozporu s veřejným zájmem. Ministerstvo vnitra, v jehož vlastnictví bylo služební vozidlo do jeho prodeje, má totiž nárok na to, aby již nyní disponovalo finančními prostředky, které mu na základě pravomocného rozhodnutí soudu náleží. To bez ohledu na skutečnost, že nebudou využity k opravě poškozeného vozidla, které bylo vyřazeno z provozu. Dále poukázal na to, že vyřazené služební vozidlo musí být nahrazeno jiným, aby mohly být řádně plněny úkoly bezpečnostního sboru.

[4] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 a 5 s. ř. s. se užíje přiměřeně. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí, a do doby rozhodnutí o kasační stížnosti je proto třeba na rozhodnutí krajského (městského) soudu pohlížet jako na správné. Pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je možno tuto zásadu narušit (usnesení NSS ze dne 25. 4. 2022, č. j. 8 Azs 71/2022-25).

[5] Břemeno tvrdit a osvědčit naplnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku tíží jeho navrhovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Jak uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 9 usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74, „[k]asační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“. Úkolem navrhovatele je tak předložit dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlit, v čem tato újma spočívá, a uvést její rozsah. Tvrzení, kterými navrhovatel odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, pak musí rovněž řádně doložit (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní. Přiznání odkladného účinku má

pokračování

místo jen tam, kde jeho nezbytnost převáží nad obecným požadavkem právní jistoty opírající se o pravomocná rozhodnutí orgánů veřejné moci. Pouhá skutečnost, že splnění pravomocně uložené povinnosti bude pro stěžovatele představovat újmu, sama o sobě nepředstavuje důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud v nyní posuzované věci dospěl k závěru, že stěžovatel výše popsané břemeno neunesl. Jeho tvrzení o hrozící újmě nebylo dostatečně konkrétní. Z předložených listin ani z jeho tvrzení nelze získat ucelenou představu o jeho majetkových poměrech, a tedy ani o rozsahu případné újmy způsobené tím, že bude muset uhradit pravomocně stanovenou škodu dříve, než Nejvyšší správní soud meritorně posoudí jeho kasační stížnost. Stěžovatel sice doložil, že splácí hypoteční úvěr ve výši 29 768 Kč měsíčně a půjčku poskytnutou zaměstnavatelem ve výši 2 500 Kč měsíčně. Dále však uvedl, že jeho náklady na bydlení činí přibližně 10 000 Kč měsíčně a výdaje na potraviny, drogerii a další spotřební zboží dosahují částky 15 000 Kč měsíčně. Tyto výdaje nijak nedoložil. Ačkoliv může být obtížné doložit například výdaje za potraviny, drogerii a další spotřební zboží, stěžovatel měl možnost předložit alespoň některé doklady, které by pomohly objasnit jeho majetkovou situaci jako například potvrzení o platbách za energie, internet, pohonné hmoty či jiné pravidelné výdaje související s jeho domácností a životními náklady.

[7] Předkládané listiny neosvědčují dostatečně aktuální majetkové poměry stěžovatele, neboť neobsahují např. informace o výši aktivních zůstatků na jeho bankovních účtech, případné hotovosti, jiných majetkových hodnotách ani dalších závazcích (srov. usnesení NSS ze dne 24. 11. 2021, č. j. 6 Ads 334/2021-22). Nadto stěžovatel nijak netvrdil ani neosvědčil, zda se např. ani v rámci společného jmění manželů nenachází finanční prostředky či jiný majetek, z něhož by mohla být stanovená škoda případně uhrazena, a zda tedy jeho finanční situace skutečně neumožňuje její splnění. Stěžovatel rovněž netvrdil ani neosvědčil, že by úhrada částky 68 928 Kč měla pro něj zásadní negativní důsledky, například ve smyslu bezprostředního ohrožení jeho schopnosti hradit základní životní potřeby své rodiny.

[8] Stěžovatel nenaplnil základní podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Z tohoto důvodu se již Nejvyšší správní soud nezabýval naplněním další podmínky týkající se rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tímto usnesením nicméně nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu